FAITHFUL MEN · ISANG AKLATAN NG MGA KLASIKONG KRISTIYANO

Huling Hantungan

Final Destiny

William MacDonald

Isinalin sa Tagalog mula sa orihinal na Ingles

Faithful Men
PlymouthBrethren.org · KEE Philippine Missions

Orihinal na pamagat sa Ingles: *Final Destiny*, ni William MacDonald.

Salin sa Tagalog, 2026. Ang mga sipi mula sa Kasulatan ay isinalin mula sa edisyong Ingles ng aklat na ito; ang mga talata ay maaaring basahin sa Ang Dating Biblia.

Faithful Men, mula sa PlymouthBrethren.org at KEE Philippine Missions. Libreng basahin at ibahagi; huwag ipagbili.

“Ang mga bagay na iyong narinig sa akin sa harap ng maraming saksi, ay ipagkatiwala mo sa mga taong tapat, na makapagtuturo naman sa iba.” (2 Timoteo 2:2)

Bawat taong nag-iisip ay darating sa puntong magtatanong kung saan siya pupunta kapag siya'y namatay at kung saan niya gugugulin ang walang hanggan. Maglaan ng ilang minuto para basahin ito at matatagpuan mo ang mga sagot.

Ano ang iyong batayan?

Sa paghahanap ng sagot sa pinakamahahalagang tanong ng buhay, kailangan natin ng isang batayang may awtoridad. Dalawa lamang ang pagpipilian. Ito ay ang opinyon ng tao o ang Salita ng Diyos. Ito ay ang inaakala ng mga tao o ang sinasabi ng Diyos.

Sa mga bagay na napakahalaga at pangmatagalan, kailangang ito ay isang batayang hindi nagkakamali. Walang puwang para sa pagkakamali. Tiyak na hindi pasado rito ang opinyon ng tao. Kung paanong magkakaiba ang mukha ng mga tao, gayon din ang kanilang mga opinyon.

Ang Biblia lamang, ang Salita ng Diyos, ang hindi nagkakamali. Ito ay katotohanan (Juan 17:17). Pero paano natin ito nalalaman?

- Nalalaman natin ito sa pamamagitan ng mga hulang natupad. Mahigit 60 hula tungkol kay Cristo lamang ang natupad noong Siya'y narito sa lupa. Bukod pa rito, daan-daang hula tungkol sa Israel at sa mga bansang Gentil ang naganap na. Napakaliit ng posibilidad na mangyari ang lahat ng ito nang nagkataon lamang.
- Hindi bababa sa 40 lalaki, sa iba't ibang bansa, sa iba't ibang panahon, sa tatlong magkakaibang wika, sa loob ng 1600 taon, ang sumulat ng Banal na Salita. Wala silang paraan para magkasundo, pero iisa ang tema ng Biblia. Iisang tuloy-tuloy na kuwento ang isinasalaysay nito. Anong ibang aklat

ang maipagmamalaki ang ganitong matalinong pagkakadisenyo?

- Natatangi ang Kasulatan sa kapangyarihan nitong baguhin ang buhay ng mga tao, mula sa kasalanan at kahihiyan tungo sa kagandahang-asal at katapatan.
- Ang mga salita ng Biblia ay angkop sa lahat ng panahon; kasing-bago ang mga ito ng balitang naririnig bawat oras.
- Para ito sa lahat; nagsasalita ito sa mga tao ng bawat lahi, wika, tribo, at bansa.
- Hindi ito nauubos; nagbibigay ito ng walang katapusang mapag-aaralan, kaaliwan, at patnubay.
- Isipin ang lahat ng aklat na ibinunga ng Salita ng Diyos: mga diksiyonaryo ng Biblia, mga komentaryo, mga konkordansiya, mga tula, at mga sermon. Ito ang nagbigay-sigla sa malalaking kilusan gaya ng pag-aalis ng pang-aalipin, karapatang sibil, at katarungang panlipunan; sa mga institusyon gaya ng mga ospital, paaralan, ampunan, at tahanan para sa mahihirap at matatanda; at sa mga ahensiya sa buong mundo na nagpapagaan ng kahirapan at gutom. Nagkaroon ito ng mabuting impluwensiya sa lipunan saanman ito nakarating.
- Ito ay dalisay, inilalantad ang kasalanan at nagbabababala laban dito. Hindi ito bumababa sa antas ng popular na kultura kundi sinisikap nitong itaas ito.
- Ito ay isang buhay na aklat. Ang ilang tao ay talagang natatakot dito, samantalang ang iba ay handang mamatay para rito.
- Sinasabi ng Biblia na ito ay kinasihan ng Diyos (2 Timoteo 3:16). Ibig sabihin, ang mga salita nito ay mga salita ng Diyos.

Kung hindi, isa itong panloloko. Pero kahit ang mga kaaway nito ay hindi nag-aakusang isa itong pandaraya.

- Ang Banal na Biblia ay nakaligtas sa ilang siglo ng pagsisikap na sunugin at ipagbawal ito. Gayunman, nananatili ito. Kapag ipinagbawal ito ng mga pamahalaan, may mga taong nagpupuslit nito kahit kapalit ang pagkabilanggo at kamatayan.
- Walang ibang aklat na maihahambing sa Salita ng Diyos sa dami ng wikang kinasasalinan nito at sa dami ng taong nakabasa na nito.
- Itinatala ng kamangha-manghang aklat na ito ang buhay ng isang Persona na walang kapintasan. Hindi kayang isulat ng isang karaniwang tao ang ganitong salaysay. Sinabi ng Pranses na mapag-alinlangang si Renan na kakailanganin ang isang Cristo para makaimbento ng isang Cristo.

Sa lahat ng panitikan sa lahat ng panahon, ang Biblia ay walang kapantay at natatangi. Ang mga nakaranas ng kapangyarihan nitong bumago sa kanilang buhay ay malamang na hindi magkakaila na ito ang Salita ng buhay na Diyos. O, gaya ng sinabi ng isang tao, ang nakadama ng lakas nito ay malamang na hindi magkakaila sa pinagmulan nito.

Walang panganib sa pagtanggap sa Biblia bilang ating huling batayan.

Ano ang sinasabi ng Biblia tungkol sa ating hantungan?

Pag-isipan natin ngayon ang sinasabi ng Biblia tungkol sa kamatayan at sa kabilang buhay.

Sinasabi nito na tiyak ang kamatayan. Itinakda sa mga tao na mamatay nang minsan (Hebreo 9:27). Sino ang makakatutol diyan?

Bawat sementeryo at punerarya ay tahimik na saksi sa katotohanang iyan. Dumarating at umaalis ang mga salinlahi. "Inaakala ng bawat isa na siya'y mananatili magpakailanman, at pagkatapos ay siya na ang mukhang nawawala" (Will Houghton). Hindi maiiwasan ang kamatayan.

Hindi lamang sinasabi ng Biblia na kailangang mamatay ang mga tao. Idinagdag pa nito sa talatang kababanggit lamang: *at pagkatapos nito ay ang paghuhukom*. Pansinin ang mga salitang *pagkatapos nito*. Hindi katapusan ang kamatayan. May kabilang buhay. Pagkatapos ng kamatayan ay may paghuhukom at walang hanggang pagdurusa para sa mga hindi handang humarap sa Diyos. Sinasabi ng Biblia: *At ang sinumang hindi nasumpungang nakasulat sa aklat ng buhay ay itinapon sa dagatdagatang apoy* (Pahayag 20:15).

Sinasabi rin sa atin ng Biblia na dalawa lamang ang lugar kung saan maaaring gugulin ng tao ang walang hanggan: langit o impiyerno. Ang Diyos na hindi nagsisinungaling ay nagsasalita lamang ng dalawang hantungang ito para sa sangkatauhan. Maaaring piliin ng isang lalaki o babae na huwag itong paniwalaan, pero hindi niyon nababago ang katotohanan.

Dahil ang bawat isa ay mamamatay, at dahil gugugulin niya ang magpakailanman sa langit o sa impiyerno, ang pinakamahalagang bagay sa buhay ay ang malaman na ang langit ang magiging tirahan niya magpakailanman.

Posible bang malaman ito, at kung oo, paano?

Oo, posibleng makatiyak nang lubusan.

Isinulat ko ang mga bagay na ito sa inyo na sumasampalataya sa pangalan ng Anak ng Diyos, upang malaman ninyo na kayo'y may buhay na walang hanggan (1 Juan 5:13).

Pero una, ang masamang balita

Bago natin talakayin kung paano magkakaroon ng buhay na walang hanggan, kailangan muna nating pag-usapan ang kasalanan. Ano ang ibig sabihin ng salitang iyan at bakit ito mahalaga?

Ang kasalanan ay anumang kulang sa kasakdalan ng Diyos (Roma 3:23). Ibig sabihin nito ay hindi pagtama sa target.

Hindi lamang ito paggawa ng mali; ito rin ay ang hindi paggawa ng alam nating tama (Santiago 4:17). Ito ang tinatawag na kasalanan ng pagkukulang. Ang kasalanan ay paglabag sa kautusan, ang matigas na pagtanggi na gawin ang kalooban ng Diyos (1 Juan 3:4).

Kapag nababagabag ang ating budhi tungkol sa isang bagay pero itinutuloy pa rin natin itong gawin, iyon ay kasalanan (Roma 14:23).

Sa wakas, ang lahat ng kalikuan ay kasalanan (1 Juan 5:17).

Malinaw at mariing ipinahahayag ng Biblia na ang lahat ay nagkasala.

Sinasabi nito na *ang lahat ay nagkasala, at hindi nakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos* (Roma 3:23). Sinasabi rin nito na *walang taong matuwid sa lupa na gumagawa ng mabuti at hindi nagkakasala* (Eclesiastes 7:20).

Subukan natin kung ikaw ay naiiba sa karamihan. Suriin ang mga sumusunod na listahan.

Magsimula tayo sa tinatawag ng tao na mabibigat na kasalanan: pakikiapid, pangangalunya, pakikipagtalik sa kamag-anak, homoseksuwalidad, pakikipagtalik sa hayop, pagpatay, at pagsamba sa diyus-diyusan. Napakaraming tao ang magsasabing hindi sila nagkasala sa alinman dito (hanggang maalala nila na sinabi ni Jesus na ang lalaking tumitingin sa isang babae nang may pagnanasa ay nagkasala na ng pangangalunya (Mateo 5:28) at ang napopoot sa kapwa ay isang mamamatay-tao) (Mateo 5:22).

Tumuloy tayo sa paglalasing, pagkalulong sa droga, aborsiyon, pang-aabuso sa bata, kalupitan, pangkukulam, pagmumura, at pagkalulong sa pornograpiya. Ipinagpipilitan mo pa rin bang wala kang kasalanan?

Kung gayon, suriin ang mga ito: pag-iimbot, kahalayan, inggit, paninibugho, pagkapoot, kapalaluan, kasakiman, tsismis, pagsisinungaling, pandaraya, kawalang-galang sa magulang, pagsira sa pangako, at kawalan ng katapatan. Kaya mo na bang itaas ang iyong kanang kamay at manumpang hindi mo kailanman nagawa ang alinman sa mga ito? Kung oo, suriin ang isa pa. Kumusta naman ang maruruming kaisipan?

Ang nakapangingilabot na katotohanan ay hindi lamang tayo minsang nagkasala kundi namumuhay tayo sa kasalanan. Nagkakasala tayo araw-araw sa isip, salita, at gawa. Kung itatanggi mo ito, dinadaya mo ang iyong sarili (1 Juan 1:8) at ginagawa mong sinungaling ang Diyos (1 Juan 1:10).

Tayong lahat ay masama ang kalikasan, ibig sabihin, lubusang makasalanan. Maaaring hindi natin nagawa ang bawat

kasalanan, pero kaya nating gawin ang mga ito. At naapektuhan ng kasalanan ang bawat bahagi ng ating pagkatao (Roma 3:13-18). Ang kung ano tayo ay higit na masama kaysa sa anumang nagawa natin (Jeremias 17:9).

Walang makasalanang makapapasok sa langit (Pahayag 21:27) maliban kung napatawad na ang kanyang mga kasalanan. Kung nakagawa ka ng isang kasalanan, makasalanan ka, at bilang makasalanang may sala, kailangan mong maligtas.

Isang suliranin ng Diyos

Pero may problema. Ang Diyos ay banal (Levitico 19:2). Lagi Niyang ginagawa ang matuwid at nararapat. Hindi Niya kayang pagtiisan ang kasalanan (Habacuc 1:12-13), makipagkompromiso rito, palampasin ito, o pikitan ito. Malinaw ang Kanyang Salita na *ang kaluluwang nagkakasala ay mamamatay* (Ezekiel 18:4). Hinihingi ng kautusan ng Diyos ang kamatayan ng makasalanan. Kailangang mabayaran ang utang. Kailangang tiisin ang parusa ng kasalanan.

Pero kung tayo ang magtitiis ng parusa sa ating mga kasalanan, tayo'y mapapahamak at masusumpa magpakailanman.

Ito ang suliranin ng Diyos. Mahal ng Diyos ang makasalanan (Juan 3:16). Ayaw Niyang may mapahamak (Ezekiel 18:32; 2 Pedro 3:9). Nais Niyang gugulin nito ang walang hanggan kasama Niya sa langit. Hindi Niya ginawa ang impiyerno para sa sangkatauhan, kundi para sa diyablo at sa kanyang mga anghel (Mateo 25:41). Pero hindi Niya maaaring papasukin sa langit ang isang tao habang nasa kanyang mga kasalanan pa ito, ibig sabihin, habang hindi pa napatatawad ang mga kasalanan nito. Walang anumang marumi, mali, o masama ang makapapasok doon kailanman (Pahayag 21:27). Paano kung

gayon masisiyahan ng Diyos ang Kanyang pag-ibig at manatiling matuwid? Paano Niya maililigtas ang mga makasalanan at manatiling banal?

May pag-asa para sa mga walang pag-asa

Hindi wala nang pag-asa ang kalagayan. Nakasumpong ang Diyos ng paraan upang mapatawad Niya ang ating mga kasalanan nang hindi isinasakripisyo ang Kanyang katarungan (Roma 3:26).

Isinugo Niya ang Kanyang minamahal na Anak sa lupa 2000 taon na ang nakararaan upang *hanapin at iligtas ang nawawala* (Lucas 19:10). Ang Panginoong Jesu-Cristo ay nagtungo sa Krus ng Kalbaryo upang mamatay bilang ating Kahalili. Iyan ang susing salita: Kahalili. Namatay Siya sa ating lugar (Galacia 2:20). Namatay Siya sa kamatayang tayo sana ang dapat mamatay (1 Corinto 15:3). Binayaran Niya ang utang natin dahil sa ating mga kasalanan. Tiniis Niya ang parusang tayo sana ang dapat magtiis (1 Pedro 2:24; 3:18).

Hindi natin mauunawaan ang Mabuting Balita hangga't hindi natin nauunawaan na may Isang namatay para sa atin, at ang Isang iyon ay walang iba kundi ang ating Diyos na Manlilikha (Juan 1:1, 3). Sa halip na ang mga tupa ang mamatay para sa Pastol, ang Pastol ang namatay para sa mga tupa. Sa halip na ang nilalang ang mamatay para sa Manlilikha, ang Manlilikha ang namatay para sa Kanyang mga nilalang.

Pero paano natin nalalaman na ang ginawa ni Cristo bilang ating Kahalili ay kinalugdan ng Diyos Ama? Nalalaman natin ito dahil binuhay Niyang muli ang Panginoong Jesus mula sa mga patay sa ikatlong araw (Roma 4:25; 6:4; 1 Corinto 15:4). Ito ang tiyak na patunay na natapos ni Cristo ang gawaing kailangan

para sa ating kaligtasan at na tinanggap ito ng Diyos. Kung hindi Siya binuhay ng Diyos, ang Kanyang kamatayan ay hindi naiiba sa kamatayan ng sinumang tao. Si Jesus ang Unang bumangon mula sa mga patay na may niluwalhating katawan na hindi na muling mamamatay.

Ito ay nagbubunga ng isa pang tanong. Kung si Cristo ay namatay para sa lahat, hindi ba lohikal na ligtas na ang lahat? Hindi. Ang ginawa ng Panginoon sa Krus ay sapat para sa kaligtasan ng lahat, pero ito ay may bisa lamang sa mga tumatanggap sa Kanya bilang kanilang Kahalili. Hindi dinadala ng Diyos sa langit ang mga taong ayaw pumunta roon. Hindi Niya mapupuno ang langit ng mga taong patuloy na namumuhay sa kasalanan. Anong uri ng langit iyon kung ang tumitira roon ay ang pinakamasasamang mapang-abuso, mamamatay-tao, at gangster sa mundo?

Paano HINDI maliligtas

Bago natin talakayin ang paraan ng Diyos kung paano makatitiyak ang isang tao na siya'y makararating sa langit, pag-isipan muna natin ang iba't ibang maling paraang inaasahan ng mga lalaki at babae.

Iniisip ng karamihan na ang kaligtasan ay sa pamamagitan ng mabubuting gawa, ng paggawa ng lahat ng makakaya, ng pamumuhay nang mabuti, o ng mabubuting hangarin. Ito ang itinuturo ng karamihan sa mga relihiyon at ito ang pinaniniwalaan ng karamihan sa mundo. Sinasabi ng Biblia na ang daang ito ay tila matuwid sa tao pero nauuwi ito sa kamatayan at kapahamakan (Kawikaan 14:12). Hindi ito ang daan patungo sa langit. Ang kaligtasan ay hindi sa pamamagitan ng anumang uri ng gawang may merito.

Sinasabi ng Biblia na *ang lahat ng aming katuwiran ay naging parang maruming basahan* (Isaias 64:6). Hindi nito sinasabing ang lahat ng aming kasalanan. Ang lahat ng ating mababuting gawa ang parang maruming basahan. Sinasabi rin ng Biblia: *hindi dahil sa mga gawa ng katuwiran na aming ginawa, kundi ayon sa Kanyang kahabagan ay iniligtas Niya kami* (Tito 3:5). Iginigiit nito na ang kaligtasan ay *hindi sa mga gawa, upang walang sinumang magmalaki* (Efeso 2:9).

Hindi ito sa pamamagitan ng bautismo, pagiging kasapi ng simbahan, paghuhulog ng pera sa koleksiyon, o mga ritwal ng relihiyon. Kung ang kaligtasan ay sa pamamagitan ng mga gawang tulad nito, hindi na sana kailangan ang kamatayan ni Cristo. Nasayang lamang sana ang Kanyang buhay kung may iba pang paraan (Galacia 2:21). At kung ang mababuting gawa ang daan ng kaligtasan, walang sinumang makaaalam kung siya'y ligtas. Hindi niya malalaman kailanman kung sapat na ang mababuting gawa niya o kung tama ang uri ng mga ito.

Sinabi ni Mark Twain na kung ang kaligtasan ay sa pagiging mabuti, ang aso mo ang papasok at ikaw ang maiiwan sa labas.

Nakagugulat kung gaano karaming tao ang naniniwala na makararating sila sa langit sa pamamagitan ng pagsunod sa Sampung Utos. Karamihan sa kanila ay hindi man lamang kayang bigkasin ang Sampung Utos, pero alam nilang nasa Biblia ang mga ito kaya iyon na marahil ang daan. Ang hindi nila alam ay walang sinumang makasusunod nang ganap sa mga Utos na ito. Ibinigay ng Diyos ang mga ito upang ihayag ang kasalanan (Roma 3:20), hindi upang ihayag ang kaligtasan. Ang mga ito ang pamantayan ng Diyos para ipakita sa atin kung gaano tayo nagkukulang.

Ang kaligtasan ay hindi sa pamamagitan ng edukasyon, siyensiya, pilosopiya, sikolohiya, materyalismo, pagbabagong-asal, o pinagandang kapaligiran.

Tinuturuan ng edukasyon ang makasalanan, pero nagiging edukadong makasalanan lamang siya.

Kayang galugarin ng siyensiya ang kalawakan pero hindi nito kayang baguhin ang kalooban ng tao.

Ang pilosopiya ay karunungan ng tao. Sa pagtatapos ng kanyang buhay, sinabi ng pilosopong si Bertrand Russell, "Para sa akin, nabigo ang pilosopiya."

Hindi kayang ipaliwanag ng sikolohiya ang ugali ng tao, lalo pang hindi nito kayang baguhin ito.

Maaaring makapaglagay ng pagkain sa sikmura ang materyalismo pero hindi nito kayang iligtas ang kaluluwa.

Maaaring bihisan ng pagbabagong-asal ang isang tao ng bagong damit pero hindi nito inilalagay ang isang bagong tao sa loob ng damit.

Kaya sinabi ni Jesus, *Kailangan kayong ipanganak na muli* (Juan 3:7).

Iisa lamang ang tunay na daan patungo sa langit

Ngayon ay iniaalok ng Diyos ang kaligtasan bilang libreng kaloob sa lahat ng magsisisi sa kanilang mga kasalanan at tatanggap kay Jesu-Cristo bilang Panginoon at Tagapagligtas (Mga Gawa 20:21). Pag-isipan natin ang dalawang salitang iyon, magsisi at sumampalataya. Para silang dalawang mukha ng iisang barya. Nagsisisi tayo kapag kinikilala natin na kailangan

natin ng kaligtasan. Sumasampalataya tayo kapag tinatanggap natin ang paraan ng Diyos.

Ano ang ibig sabihin ng magsisi? Sinabi ng isang matandang Puritano na ang pagsisisi ay ang pagsusuka ng kaluluwa. Ibig sabihin nito ay nasusuklam ka sa iyong kasalanan dahil ito ay kahiya-hiya at nakaririmarim. Tumatalikod ka: lumalapit sa Diyos at lumalayo sa iyong kasalanan (Isaias 55:7).

Ano ang ibig sabihin ng sumampalataya? Ginagawa mo ito sa pagtanggap kay Jesu-Cristo bilang iyong tanging pag-asa para sa langit. Sinasabi mo mula sa iyong puso, "Panginoong Jesus, alam kong ako'y makasalanan at hindi karapat-dapat sa langit, pero naniniwala ako na Ikaw ay namatay para sa akin sa Krus ng Kalbaryo, pinapasan ang parusang dapat ay sa akin. Ngayon, sa isang tiyak na hakbang ng pananampalataya, tinatanggap Kita bilang aking Panginoon at Tagapagligtas, at mula ngayon ay mamumuhay ako para sa Iyo."

Ang sumampalataya kay Cristo ay ang lumapit sa Kanya kung ano ka, sa lahat ng iyong kasalanan. May isang pintor na gustong magpinta ng larawan ng alibughang anak. Isang araw ay nakakita siya ng pulubi sa kalye at nakipagkasundo siyang pumunta ito sa kanyang studio kinabukasan. Dumating ang pulubi, maayos ang damit at malinis ang ahit. Sinabi ng pintor, "Hindi na kita magagamit ngayon. Dapat ay pumarito ka bilang pulubi na tunay mong kalagayan."

Ang sumampalataya ay ang buksan ang pinto para sa Kanya (Pahayag 3:20). Ito ay ang ipasan sa Kanya ang buo mong bigat, gaya ng ginagawa mo kapag umuupo ka sa isang silya.

Ang pananampalataya ay tulad ng pagtalon gamit ang parachute. Ipinagkakatiwala mo ang iyong buhay sa pabilog na

pirasong nylon na iyon. Ito ay tulad ng pagsisid sa swimming pool. Ipinauubaya mo ang iyong sarili sa tubig nang walang pag-aatubili. Ito ay ang pagtanggap sa isang patawad. Ang isang patawad ay pirasong papel lamang. Para magkabisa ito, kailangan itong tanggapin.

Ang sumampalataya kay Cristo ay ang pinakamatino, pinakamakatwiran, at pinakamatalinong bagay na magagawa ng isang tao. Ano pa ang mas makatwiran kaysa sumampalataya sa iyong Manlilikha? Walang anuman sa Kanya na nagpapahirap na manampalataya sa Kanya.

Walang panganib sa pagsampalataya sa Kanya. Lubos Siyang mapagkakatiwalaan at ang Kanyang Salita ang pinakatiyak na bagay sa sansinukob.

Huwag nating kalimutan kailanman ang mga dakilang katotohanang ito. Ang kaligtasan ay nasa isang Persona, at ang Personang iyon ay ang Panginoong Jesu-Cristo (Juan 17:3). Kung nasa iyo Siya, kasing-ligtas ka na ng kayang gawin ng Diyos (1 Juan 5:12).

Si Cristo ang daan patungo sa langit (Juan 14:6). Siya lamang ang Daan (Mga Gawa 4:12). Walang kasalanang napakalaki para sa kaligtasan ng Diyos (Hebreo 7:25).

Sa katunayan, ang iyong kasalanan ang nagpapakwalipika sa iyo sa kaligtasan. Si Cristo ay hindi pumarito upang tawagin ang mga matuwid, kundi ang mga makasalanan upang magsisi (Marcos 2:17).

Ang iyong pagiging hindi karapat-dapat ang dahilan kung bakit ikaw ay pangunahing kandidato para sa buhay na walang hanggan. Ang tanging mga taong napupunta sa langit ay mga makasalanang hindi karapat-dapat pero pinatawad ng Diyos.

Isang susing salita ng ebanghelyo

Magandang huminto rito at pag-usapan ang biyaya, isa sa mga susing salita ng pananampalatayang Cristiano. Ang biyaya ay ang kagandahang-loob na ipinakikita ng Diyos sa mga karapat-dapat sa mismong kabaligtaran nito. Ito ay isang bagay na hindi mo kayang pagtrabahuhan o maging karapat-dapat. Ito ay libreng kaloob. Sa sandaling subukan mong pagtrabahuhan ito o maging karapat-dapat dito, ito ay nagiging utang. Ginawa ni apostol Pablo ang pagkakaibang ito nang isulat niya: *Ngayon, sa gumagawa, ang gantimpala ay hindi itinuturing na biyaya, kundi utang. Ngunit sa hindi gumagawa, kundi sumasampalataya sa Kanya na nag-aaring-ganap sa masama, ang kanyang pananampalataya ay ibinibilang na katuwiran* (Roma 4:4-5). Sa isa pang bahagi ay muli niyang pinagkaiba ang biyaya at ang mga gawa: *At kung sa biyaya, ay hindi na sa mga gawa: sa ibang paraan ang biyaya ay hindi na biyaya. Ngunit kung sa mga gawa, ay hindi na biyaya: sa ibang paraan ang gawa ay hindi na gawa* (Roma 11:6). Hindi ang ating mga merito ang nagpapakarapat-dapat sa atin para sa langit kundi ang mga merito ni Cristo. Kaya walang antas ng pagiging karapat-dapat para sa langit. Walang pagiging karapat-dapat na higit pa sa matatagpuan kay Jesus.

Bakit hindi nagtitiwala kay Cristo ang ilang tao

Parang hindi ito makatwiran. Nais ng Diyos na ibigay ang kaligtasan bilang libreng kaloob sa mga tatanggap sa Kanyang Anak sa pamamagitan ng pananampalataya, pero tinatanggihan ng mga tao ang paanyaya. Bakit? May ilang dahilan.

- Sa kanilang napakalaking kapalaluan, ikinahihiya nila si Jesus. Sinasabi ni Cristo sa kanila: *Sapagkat ang sinumang*

mahiya sa Akin at sa Aking mga salita sa mapangalunya at makasalanang lahing ito, ay ikahihiya rin naman siya ng Anak ng Tao, pagparito Niya sa kaluwalhatian ng Kanyang Ama na kasama ang mga banal na anghel (Marcos 8:38).

- Natatakot sila sa marahas na reaksiyon ng kanilang pamilya. Inasahan na ito ng Panginoong Jesus nang sabihin Niya: *Ang umiibig sa ama o sa ina nang higit kaysa sa Akin ay hindi karapat-dapat sa Akin* (Mateo 10:37). Sa madaling salita, si Cristo ang dapat mauna.
- Mas mahal nila ang kanilang mga kasalanan kaysa kay Cristo. Iyan ay isang di-makatwirang pagpili na pagsisisihan magpakailanman.
- Mas mahal nila ang papuri ng tao kaysa sa papuri ng Diyos (Juan 12:43).
- Hindi sila gaanong desperado gaya ng nararapat. Ang buhay na walang hanggan ay hindi nila pangunahing priyoridad.
- Natatakot sila na masyadong mataas ang kapalit, na marami silang kailangang isuko. Dapat nilang isipin kung ano ang kapalit ng hindi pagtitiwala kay Cristo.
- Natatakot sila na hindi nila kayang manatili. Sa sarili nilang lakas, hindi nga nila kaya. Pero kapag sinimulan ng Panginoon ang isang gawain sa buhay ng isang tao, hawak Niya ang taong iyon sa Kanyang makapangyarihang mga kamay.
- Masyado silang abala. Nang dalawin ng isang Cristiano ang isang negosyante, tinanong siya nito kung ano ang kailangan niya. "Gusto ko lamang kayong kausapin tungkol sa inyong kaluluwa at kung saan ninyo gugugulin ang walang hanggan."

"Pero hindi mo ba nakikitang abala ako?"

Iniabot ng Cristiano ang kanyang kamay para magpaalam at saka sinabi, "Paano kung ako ang kamatayan!"

Mga dahilan, mga dahilan, mga dahilan

Napakaraming lumang dahilan ang naririnig tuwing iniaalok sa mga tao ang panawagan ni Cristo.

Narito ang ilan sa mga ito at ang mga sagot sa mga ito.

- "Napakaraming mapagkunwari sa simbahan." Hindi ka hinihiling ng Panginoon na manampalataya sa ibang tao kundi sa Kanya.
- "Pera mo lang ang gusto ng simbahan." Hindi ang pera mo ang gusto ni Cristo; ang pagtitiwala mo ang gusto Niya.
- "Paano naman ang mga taong hindi pa nakaririnig ng Ebanghelyo?" Ang Hukom ng buong lupa ay gagawa ng matuwid (Genesis 18:25). Ang tanong ngayon ay hindi tungkol sa mga hindi pa nakaririnig. Ito ay tungkol sa iyo na nakarinig na ng Ebanghelyo. Ano ang gagawin mo rito?
- "Bakit pinahihintulutan ng Diyos ang napakaraming kasamaan sa mundo?" Sa pamamagitan ng pagtubos na ginawa ni Cristo, mas maraming kaluwalhatian ang dumating sa Diyos at mas maraming pagpapala sa tao kaysa kung hindi kailanman pumasok ang kasalanan.
- "Kung tama ang mga Cristiano, bakit napakakaunti nila?" Noong panahon ng baha, ang walong taong pumasok sa daong lamang ang naligtas. Ang lahat ng iba ay nalunod sa tubig. Hindi totoo na laging tama ang nakararami.
- "Paano maipadadala ng isang Diyos ng pag-ibig ang mga tao sa impiyerno?" Pinipili ng mga tao na mapunta sa impiyerno

sa sadyang pagtanggi sa alok ng kaligtasan.

- "Hindi ba makitid ang isip ang mag-isip na iisa lamang ang daan?" Gaya ng nabanggit na, kung may higit sa isang daan, hindi na sana kailangang mamatay ng Panginoong Jesus. Bakit Niya babayaran ang pinakamataas na halaga kung sapat na ang mas mababang halaga?
- "Parang napakadali." Kailangan itong maging madali kung ang kaligtasan ay para sa lahat. Ang bawat isa ay kayang sumampalataya sa Kanya, samantalang hindi lahat ay makatutupad sa anumang ibang kondisyon.

Mga dahilan lamang ang mga ito. Ang problema ay wala sa isip; nasa kalooban. Nilinaw ito ni Jesus nang sabihin Niya: *Ayaw ninyong lumapit sa Akin upang kayo'y magkaroon ng buhay* (Juan 5:40).

Sa isa pang pagkakataon ay sinabi Niya sa Jerusalem: *Gaano kadalas Kong ninais na tipunin ang iyong mga anak, gaya ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, ngunit ayaw ninyo* (Lucas 13:34)!

Ang sandali ng pagpapasya

Inaanyayahan ka ni Cristo na magsisi, sumampalataya sa Kanya, ipanganak na muli, at makasumpong ng kapahingahan (Mateo 11:28).

Huwag kang magkamali: ikaw ay kakampi ni Cristo o laban sa Kanya (Mateo 12:30). Kung laban ka sa Kanya, kasama ka ng mga malawakang mamamatay-tao, terorista, manggagahasa, mapang-abuso sa bata, at iba pang may baluktot na pagnanasa. Hindi ito kanais-nais na mga kasama sa walang hanggan, hindi ba?

Bakit dapat kang magtiwala kay Cristo at maligtas

Apat na makapangyarihang katotohanan ang humihingi ng positibong tugon sa panawagan ni Cristo:

Nakasalalay rito ang iyong kaligayahan ngayon.

Nakasalalay rito ang iyong kapakanan magpakailanman.

Lahat ay makakamtan mo at wala kang mawawala.

Walang panganib.

Bakit dapat mo itong gawin ngayon

Ang kasalukuyang sandali lamang ang panahong matitiyak mo. Sinasabi ng Diyos: *ngayon ang panahong kaaya-aya*; *narito, ngayon ang araw ng kaligtasan* (2 Corinto 6:2).

Walang katiyakan ang buhay. Araw-araw ay may mga taong bumabangon at pumapasok sa trabaho, hindi alam na bago gumabi ay nakaharap na nila ang Diyos. Ngayong araw ay may ilang lilisan sa mundong ito dahil sa atake sa puso, aksidente, o krimen. Napakaraming paraan ng biglaang kamatayan.

Malapit na ang pagdating ng Panginoon. Maaaring dumating si Jesus anumang sandali. Ang mga ligtas ay sasalubong sa Kanya sa himpapawid at babalik kasama Niya sa bahay ng Ama sa langit (Juan 14:1-3). Ang mga hindi ligtas ay maiiwan para sa nakatatakot na panahon ng paghuhukom sa lupa (Mateo 24:21) at sa walang hanggang kapahamakan (Pahayag 20:14-15).

Ilang taon mo na Siyang pinaghihintay na nakatayo sa labas ng pinto. Hindi mo ganyan tinatrato ang ibang tao. Bakit mo ganyan tinatrato ang iyong Diyos? Papasukin mo Siya.

Gumawa ang Diyos ng di-mababagong kautusan na ang bawat tuhod ay luluhod kay Jesus at ang bawat dila ay magpapahayag na Siya ay Panginoon (Filipos 2:10-11). Mas mabuting gawin ito ngayon nang kusang-loob at maligtas kaysa gawin ito nang sapilitan sa kalaunan at mapahamak magpakailanman.

Mas huli na ngayon kaysa kailanman. May isang batang lalaki na nagbibilang ng tunog ng malaking orasan sa bahay ng kanyang lola tuwing tumutunog ito sa bawat oras. Isang araw ay nasira ito at tumunog nang 13, 14, 15 beses. Tumakbo ang bata sa kusina at sinabi, "Lola, Lola, mas huli na ngayon kaysa kailanman." Malapit nang matapos ang araw ng pagkakataon.

Balang araw ay haharap ka sa Diyos at ang tanong ay "Ano ang ginawa mo sa Aking Anak?" Ang iyong huling hantungan ay nakasalalay sa iyong sagot. *Ang sumasampalataya sa Anak ay may buhay na walang hanggan: ngunit ang hindi sumasampalataya sa Anak ay hindi makakakita ng buhay, kundi ang poot ng Diyos ay nananatili sa kanya* (Juan 3:36).

Paano ko malalaman?

Kapag nagsisi ka sa iyong mga kasalanan at nagtiwala sa Panginoong Jesus bilang iyong Tagapagligtas mula sa kasalanan, mahalaga na matibay ang iyong katiyakan ng kaligtasan. Paano ka magkakaroon ng lubos na katiyakan na ikaw ay ligtas na ngayon?

Ang unang paraan ay sa pamamagitan ng Salita ng Diyos. Sinasabi ng Biblia: *kung ipahahayag mo ng iyong bibig si Jesus bilang Panginoon, at sasampalataya ka sa iyong puso na Siya'y muling binuhay ng Diyos mula sa mga patay, ikaw ay maliligtas* (Roma 10:9). Sa sandaling sumampalataya ka kay Jesus bilang iyong tunay na Panginoon at Tagapagligtas, sinasabi ng Diyos

na ikaw ay ligtas na. Hindi Siya maaaring magsinungaling, manlinlang, o malinlang. Kung sinabi Niya, totoo ito.

Ang iba pang katibayan ng kaligtasan ay lilitaw sa mga susunod na araw. Magkakaroon ka ng bagong pagkamuhi sa kasalanan (Roma 7:24) at bagong pagmamahal sa kabanalan (Roma 7:22). Bagama't makagagawa ka pa rin ng kasalanan, hindi ka na mamumuhay rito (1 Juan 3:9). Hindi ka na pagpupunuan ng kasalanan (Roma 6:14). Mamahalin mo ang mga anak ng Diyos (1 Juan 3:14). Magpapatuloy ka sa pananampalataya (1 Juan 2:19).

Ang ilang tao ay may kamangha-manghang karanasan ng pagbabagong-loob. Napupuno sila ng kagalakan habang napalalaya sila mula sa pasanin ng kanilang mga kasalanan. Sa iba naman, maaaring tahimik na pagtanggap lamang ito sa kaloob ng Diyos nang walang anumang nakikitang palatandaan o pagdiriwang. Alinman dito, hindi dapat ibatay ng tao ang kanyang katiyakan ng kaligtasan sa damdamin. Masyadong pabagu-bago at di-maaasahan ang damdamin. Kung si Cristo lamang ang iyong pag-asa sa langit, ligtas ka nararamdaman mo man ito o hindi. Mas mabuti ang katotohanan kaysa damdamin.

Ano ang susunod?

Bautismo. Ngayong ligtas ka na, nanaisin mong sumunod sa Panginoon sa bautismo. Bagama't hindi ito kailangan para sa kaligtasan, kailangan ito para sa pagsunod (Mateo 28:19). Sa bautismo, hayagan mong ipinapangako ang iyong katapatan kay Cristo bilang iyong Panginoon at Tagapagligtas. Ipinakikilala mo ang iyong sarili na kaisa Niya sa Kanyang kamatayan, paglilibing, at muling pagkabuhay (Roma 6:3-5). Dahil namatay Siya bilang iyong Kinatawan, namatay ka

kasama Niya. Ang bautismo rin ay isang pangakong lumakad sa panibagong buhay (Roma 6:4). Ibig sabihin nito ay ang pamumuhay ng buhay ng isang nabautismuhan, bilang isang namatay na sa kasalanan.

May iba pang mahahalagang hakbang sa buhay Cristiano.

Pagtatapat. Dapat kang matutong magtapat ng iyong mga kasalanan nang direkta sa Diyos sa sandaling malaman mo ang mga ito. Kapag ginawa mo ito, tatanggap ka ng kapatawaran (1 Juan 1:9). Tinanggap mo mula sa Diyos na Hukom ang kapatawaran sa parusa ng kasalanan nang ikaw ay magtiwala kay Cristo. Ngayon ay tumatanggap ka ng kapatawaran ng isang magulang mula sa Diyos na iyong Ama.

Pagtatalaga. Simulan ang bawat araw sa paghahandog ng iyong katawan bilang isang buhay na hain sa Diyos (Roma 12:1-2). Ibig sabihin nito ay ipinagpapalit mo ang iyong kalooban sa Kanyang kalooban.

Ang Biblia. Upang lumago sa buhay Cristiano, kailangan mong basahin, pag-aralan, isaulo, at bulay-bulayin ang Biblia. Ganito mo naririnig ang Diyos na nagsasalita sa iyo.

Panalangin. Sa panalangin ay nakikipag-usap ka sa iyong Ama sa langit. Mabuting manalangin sa regular na oras at gayundin tuwing may natatanging pangangailangan.

Lokal na iglesya. Sa lalong madaling panahon ay dapat kang makisama sa isang iglesyang naniniwala sa Biblia, isang tumatanggap sa Kasulatan bilang di-nagkakamaling Salita ng Diyos. Ang iglesya ng Bagong Tipan ay binubuo ng mga banal, matatanda, at diyakono (Filipos 1:1) at nagtitipon para sa turo ng mga apostol (pagtuturo ng Biblia), pagsasama-sama, pagpuputol-putol ng tinapay, at mga panalangin (Mga Gawa

2:42). Hilingin sa Panginoon na akayin ka sa iglesyang pinili Niya.

Pagpapatotoo. Hilingin sa Kanya ang mga pagkakataong makapagpatotoo para sa Kanya. Ibig sabihin nito ay ang pagbabahagi ng Ebanghelyo sa mga kamag-anak, kapitbahay, kaibigan, at iba pang kakilala na hindi pa ligtas.

Isang huling salita

Kung nabasa mo na ito hanggang dito at hindi ka pa rin ligtas, may huli kaming mapagmahal na pakiusap sa iyo. Lumapit ka kay Cristo kung ano ka, sumampalataya na Siya ay namatay para sa iyo sa Krus, at tanggapin Siya bilang iyong Panginoon at Tagapagligtas at ang tanging karapatan mo na makapasok sa langit. Pagkatapos ay panghawakan ang Kanyang pangako: *Kung ipahahayag mo ng iyong bibig si Jesus bilang Panginoon, at sasampalataya ka sa iyong puso na Siya'y muling binuhay ng Diyos mula sa mga patay, ikaw ay maliligtas. Sapagkat sa puso ay sumasampalataya ang tao sa ikatutuwid, at sa bibig ay nagpapahayag sa ikaliligtas* (Roma 10:9-10).

✦

Sa Diyos ang lahat ng kaluwalhatian.

Ipasa sa kaibigan

Kung nakatulong sa iyo ang buklet na ito, ipadala mo rin sa kaibigan o kapamilya: sa WhatsApp, Viber, Messenger, text, email o Facebook. I-tap ang link o i-scan ang QR code:

lordgiveusthismountain.netlify.app/tagalog/huling-hantungan.html#forward